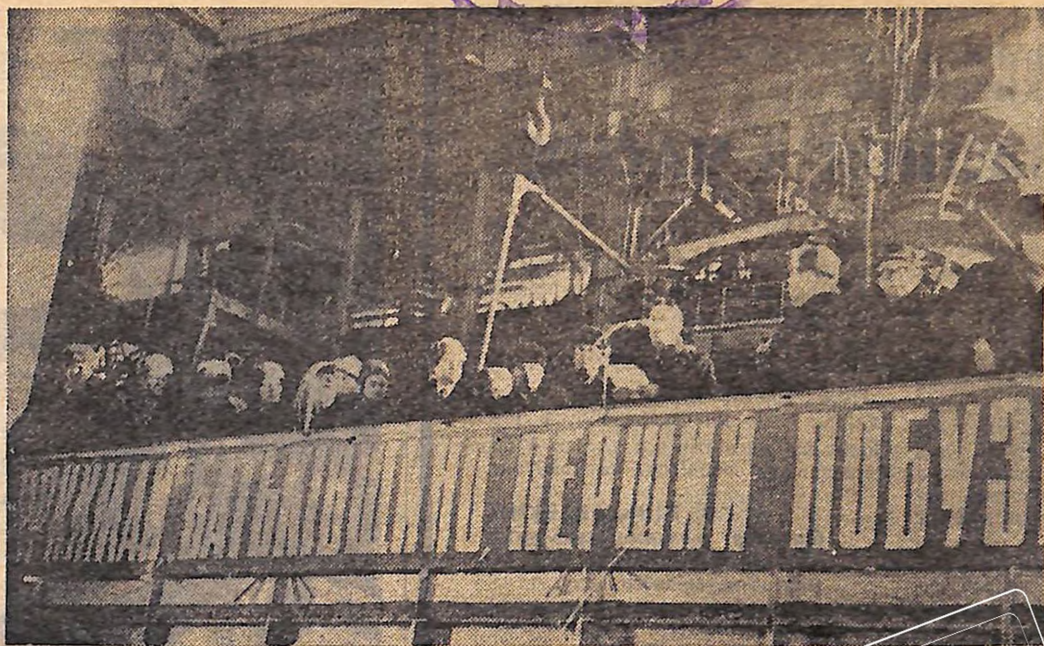

**Перша черга
Побузького
нікелевого
заводу — значне
досягнення
у виконанні
завдань дев'ятої
п'ятирічки
комсомольців
і молоді
республіки**

Плавильний цех. Скриті прапори союзних республік, транспаранти, лозунги, і, здається, написаний серцем, де напис: «Приймай, Батьківщино, побузький феронікель!».

На трибуну піднімаються ті, чийми руками зведено корпуси заводу і ті, хто кавитиме метал, керівники підприємства, гості.

Мітинг, присвячений пуску першої черги Побузького нікелевого заводу, відкривав перший секретар Голованівського району КП України Ю. Т. Кузьмін.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

УДАРНОЮ ПРАЦЕЮ РАПОРТ

**БУДІВЕЛЬНИКІВ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ УДАРНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ
БУДОВИ ПОБУЗЬКОГО НІКЕЛЕВОГО ЗАВОДУ**

Ми, комсомольці і молодь республіканської ударної комсомольської будови разом з усім колективом будівельників рапортуємо, що в день святкування 50-річчя з дня утворення СРСР, атліуючи в життя рішення XXIV з'їзду КПРС, одержали перший феронікель Побузького нікелевого заводу.

Беручи участь у патріотичному русі «П'ятирічки — ударну працю, майстерність і пошук молодих», молоді будівельники усувають недоліки в організації праці, вишукують і використовують резерви виробництва, борються за високу продуктивність праці на кожному робочому місці.

В комсомольських організаціях будови активно пройшов ленінський залік «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя!». Молодь постійно підвищує свій ідейно-політичний рівень в гуртках комсомольської політосвіти, вчиться в школах робітничої молоді, в технікумах, вузах.

Комсомольсько-молодіжні бригади комуністичної праці арматурників Побузького будівельного управління комбінату «Кіровоградважбуд» — Омеляна Велита, слюсарів-монтажників спеціалізованого управління № 200 тресту «Запоріжметалургмонтаж» — Володимира Шмаровоза, слюсарів ремонтно-монтажного цеху, делегата XXIV з'їзду КП України — Володимира Пінківського, монтажників спеціалізованого управління № 125 тресту «Криворіжстальконструкція» Івана Симчука є маяками соціалістичного змагання.

Ми, комсомольці і молодь республіканської ударної комсомольської будови Побузького нікелевого заводу, запевняємо Центральний Комітет ЛКСМ України, що в третьому році дев'ятої п'ятирічки, будемо трудитись ще краще, виконуючи рішення Всесоюзних комсомольських зборів «Ударною працею», відмінним навчанням ознаменуємо вирішальний рік п'ятирічки. Приймаючи його як керівництво до практичної дії, даємо слово, що свої соціалістичні зобов'язання виконаємо з честю.

КОМІТЕТ КОМСОМОЛУ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ УДАРНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ БУДОВИ ПОБУЗЬКОГО НІКЕЛЕВОГО ЗАВОДУ.

ШТАБ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ УДАРНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ БУДОВИ.

Переможці соціалістичного змагання за право підписати рапорт:

Комсомольсько-молодіжна бригада комуністичної праці арматурників Побузького будівельного управління комбінату «Кіровоградважбуд», бригадир О. ВЕЛИТ, групкомсорг Б. ЯЦИШИН.

Комсомольсько-молодіжна бригада комуністичної праці монтажників спеціалізованого управління № 200 тресту «Запоріжметалургмонтаж», бригадир В. ШМАРОВОЗ, групкомсорг А. ЧАБАН.

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XII
№ 2 [1638].

ЧЕТВЕР, 4 січня 1973 року

Ціна 2 коп.

ІНІЦІАТИВА МОЛОДИХ

Між комсомольсько-молодіжними колективами особливої напруги змагання розгорілося в пусковий рік. Суперництво йшло з багатьох показників. І якщо в якійсь із бригад вони високі, але тут не дружать з раціоналізаторством, порушують трудову дисципліну — не бути їй в передових.

У цих бригадах взяла початок ще одна комсомольська ініціатива, яка згодом неросла в загальнозаводську. Це являється бригади Омеляна Велита що на початку року запропонували змагатися за скорочення строків будівництва об'єктів заводу. Ініціатива була підхвплена всіма комсомольсько-молодіжними колективами. Сама бригада веде перед у змаганні — працює вже в рахунок безрезня нинішнього року.

ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТОВІ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ, ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СОЮЗУ РСР, РАДІ МІНІСТРІВ СОЮЗУ РСР

У день славного пістолітного ювілею Союзу РСР трудящі Радянської України з величезним піднесенням зустріли Звернення ЦК КПРС, Президії Верховної Ради Союзу РСР і Ради Міністрів Союзу РСР до радянського народу, до трудящих усіх національностей Союзу Радянських Соціалістичних Республік. З великою радістю сприйняв український народ нагородження Української РСР, як і інших союзних та автономних республік, автономних областей і національних округів, орденом Дружби Народів.

Полум'яні і проникливі слова Звернення, висока оцінка заслуг трудящих Української РСР в утворенні і зміцненні Союзу РСР, у зміцненні дружби і братерського співробітництва, соціалістичних націй і народностей, їх вкладу в економічний, соціально-політичний і культурний розвиток Радянської держави надихають кожного трудівника республіки на нові звершення в ім'я дальшого розвитку нашої великої Батьківщини — Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Комуністи, всі трудящі Радянської України запевняють ленінський Центральний Комітет КПРС і Радянський уряд, що вони віддадуть усі свої сили і енергію всенародній боротьбі за зміцнення економічної та оборонної могутності соціалістичної Вітчизни, за побудову комуністичного суспільства в нашій країні.

Єдиною дружною радянською сім'єю ми будемо і збудуємо комунізм!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ
КОМІТЕТ
КОМУНІСТИЧНОЇ
ПАРТІЇ
УКРАЇНИ

ПРЕЗИДІЯ
ВЕРХОВНОЇ
РАДИ
УКРАЇНСЬКОЇ
РСР

РАДА
МІНІСТРІВ
УКРАЇНСЬКОЇ
РСР

ПІД ЗНАМЕНОМ ЗМАГАННЯ

В комітет комсомолу якимось прийшла Галина Кузьміна і сказала:

— Хлопці хочуть старіти комсомольсько-молодіжну зміну. Як комітет, дає «добро»?

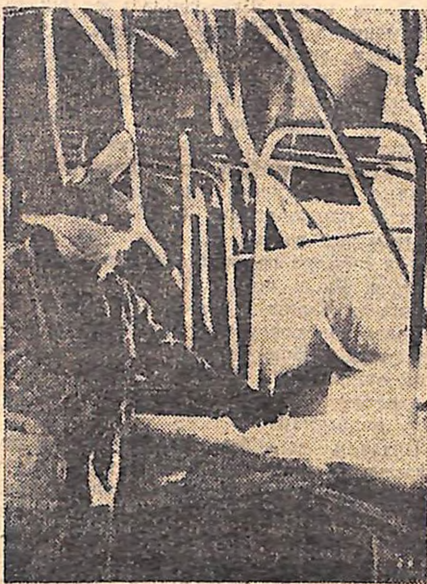
Галю — секретар комсомольської організації плавильного цеху. Як комсомольського активіста її турбувало, що в найбільшому цеху поки що — немале жодного комсомольсько-молодіжного. Комітет комсомолу і штаб ударної комсомольської будови завжди раді таким пропозиціям. І ось на Всесоюзних комсомольських зборах затвердили нову комсомольсько-молодіжну зміну. Сюди увійшли комсомольці і молодь провідних професій: печові, плавильники, конверторники, кранівники. Зміну в 45 чоловік очолив старший виробничий майстер, молодий комуніст Валентин Медведєв.

Так народився новий комсо-

мольсько-молодіжний колектив, — тринадцятий на будові. І як попередні, він одразу став під знамено соціалістичного змагання підприємства. Першою заявою щойно створеної зміни стали підвищені соціалістичні зобов'язання на майбутній рік.

Нещодавно в комітеті комсомолу підбили підсумки змагання за весь пусковий період. Перше місце з врученням на вічне зберігання перехідного Червоного прапора комітету комсомолу з нагородженням Почесною грамотою завкому і занесенням в Книгу Пошани будови зайняла комсомольсько-молодіжна бригада арматурників на чолі з Омеляном Велитом. Прапор змагання дістався достойним і достойних.

С. МЕЩЕРЯКОВ,
начальник штабу ударної комсомольської будови Побузького нікелевого заводу.

Казковими чарівниками походжають юнаки біля металургійних апаратів. Спокійні, впевнені. Неможливо вперше їм вести плаву.

На фотознімку: біля шлакового шпурра Юрій НАГОРНИЙ.

Ім, людям різних професій, випало шаста працювати в одній зміні, бачити першу плавку, перший товарний феронікель. Через кілька хвилин вони міжно обіймуть один одного, їх руки стрінуть в дружньому пошукі. А зараз всі увага на лютку. Ще мить — і піде метал.

На фотознімку (зліва направо) електростанційник МИХАЙЛО БЛІДАР, старший майстер зміни Ю. В. ПОЛІТІВ, конверторник ЮРІЙ ШАВРИН.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ВСТУПАЮЧИ В ТРЕТІЙ, ВИРІШАЛЬНИЙ

Напередодні Нового, 1973 року вся країна слухала поворічне поздоровлення радянському народові Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР, з яким виступив по телебаченню і радіо товариш О. М. Косигін.

Як бойову програму дій сприйняли робітники і спеціалісти, колгоспники і службовці — люди будь-якого віку і професії — опубліковане в газетах у день 50-річчя утворення СРСР Звернення Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної

Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР до радянського народу. На підприємствах і в установах, у колгоспах і радгоспах в ці дні пройшли мітинги і збори. Вони відбулися в усіх союзних і автономних республіках, автономних областях і національних округах. На мітингах охвотайно прийнято листи Центрального Комітету партії, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР, а трудящі запевняють, що будуть ще наполегливіше працювати на славу Батьківщини.

(ТАРС)

ПЕРЕМОГА НА УДАРНИЙ КОМСОМОЛЬСЬКІЙ РЕСПУБЛІКАНСЬКІЙ БУДОВІ

НЕ РАХУВАЛИСЯ З ЧАСОМ

Побузький пікелевий — первенець випалки феронікелю в нашій республіці, і нам випала велика честь будувати це підприємство.

В березні 1971 року ми прочитали в Директивах XXIV з'їзду КПРС: «Закінчити будівництво Побузького пікелевого заводу». На 1972 рік перед всіма колективами поставило завдання — виконати обсяг будівельно-монтажних робіт втричі більший, ніж в 1971 році. Наш ремонтно-механічний цех справився з великою програмою виготовлення нестандартного обладнання і цим допоміг будівельникам заводу.

Хочу назвати кращих товаришів, передовиків виробництва, які не рахува-

лися з часом, в складних умовах щоденно виконують і перевищують поставлені завдання. Це — Віктор Ткачук, Микола Лозинський, Анатолій Михальчук, Володимир Самошко, Надія Редько і всі кадрові робітники — наші наставники і старші товариші.

Пуск першої черги заводу для нас радість, якої ми чекали кілька років. Подію цю ми зовемо перемогою. А перемога завжди зобов'язує на майбутнє.

В. ПІНЬКАВСЬКИЙ,
бригадир комсомольсько-молодіжної бригади слюсарів ремонтно-механічного цеху.

ПУТІВКУ ДАВ КОМСОМОЛ

Участь в ударній будові стала для нас хорошою школою життя, перевіркою ділових якостей, виявлення організаційних здібностей, залучення до господарювання. Близько тисячі юнаків і дівчат одержали вищу кваліфікацію будівельників, освіту, десетки вийшли до командирів виробництва, стали заслуженими людьми. Комсомольська путівка для багатьох молодих людей стала путівкою в життя.

Ми горді тим, що нашому комсомольсько-молодіжному колективу випала честь будувати ударний об'єкт кольорової металургії — Побузький пікелевий завод. Доповідаємо: з покладеним на нас завданням справилися всі, як один.

План 1972 року — виробничого року в будівництві заводу — ми виконали достроково, ще в вересні. За цей час члени бригади ввели кілька раціоналізаторських пропозицій економічного ефектом в 1500 карбованців. Всі хлопці оволоділи суцільними спеціальностями: заточувальниками, газорізниками, стропальниками, значно підвищили свою професійну майстерність. Це допомагає нам по-справжньому підходити до виробничих завдань. Наприклад, ми вирішили попередньо укрупнювати обладнання, яке монтуємо, прямо на будівельному майданчику, а потім вже в один прийом встановлювати на місці. Застосування такого методу монтажу значно знизило

затрати часу при виконанні робіт, підвищило продуктивність праці, а значить — скоротилися строки будівництва. Наш колектив носить високе звання бригади комуністичної праці. Всі члени бригади докладають всіх зусиль, щоб завжди бути гідними цього звання.

В. ШМАРОВОЗ,
бригадир комсомольсько-молодіжної бригади монтажників спеціалізованого управління № 200 тресту «Запоріжжесталургмаш».

У Удальні села Михайлівка Олександрівського району завжди багато відвідувачів. Вони задоволені — страви тут чудові.
Готує їх молодий кухар, випускник Кіровоградського кулінарного училища Марія Довга. Посмішка на її обличчі ніби промовляє: — коли люди задоволені і самі радісно...
Фото А. БУДУЛАТЬСЬКА.

На книжкову полицю НОВІ НАДХОДЖЕННЯ

До книжкового магазину № 19 Кіровоградського обласного книжоторгу надійшли новинки літератури. Серед них «Ліфас і профіль» Ф. Миківчука, де зібрано все краще з творчості письменника. «Повість про вчителя Сухомлинського» Б. Тартаковського, «Сто оповідань з російської історії» Сергія Алексєєва.

Наш народ з гордістю називає імена Суворова, Кутузова, Степана Разіна... Вони живуть у легендах, іменах, переказах. Про них і про тих, хто боровся під знаменами Великого Жовтня розповідається в книзі Алексєєва. Останній розділ — оповідання про Володимира Ілліча Леніна. За цей твір автора присуджено Державною премією РРФСР імені П. К. Крестовського.

З нових надходжень ви можете придбати роман Миколи Рудя «Воробей», пригвардський повість Е. Васька «Справа про 13 пелів» та «Чорна зоря», роман німецького письменника Вернера Гайдукека «Поміщики в ангелах».

Д. НЕКРЕТОВА.

АССАЛЯМ АЛЕЙКУМ, ФАЛАХУТДІН!

Ми не вперше з ним зустрічаємось. Тож при зустрічі...

— Ассалам алейкум, Фалахутдін! — вітаюсь до нього татарською.

— Добрий день! — відповідає він українською. Бо знає нашу мову. Бо вже не перший рік проживає в Андрусіві 24-річний татарин комсомолець Фалахутдін Хуснутдінов.

А потрапив він сюди так.

Служив у армії Фалахутдін на Україні. Як шофер, часто бував у роз'їздах. Одного разу зустрів продавця українку Побранію з Галичини. Після демобілізації разом з нею поїхали в село Бурбаш, що стоїть на самому березі Волги, в Татарію. Як зараз бачить зрадливих батьків, сестру і братів. Мати загинула в кінці та все припрошує за достархан, уставлений різними наїдками: тут тобі перше, друге, тут традиційний чай і баурсаки.

Не довго гостював Фалахутдін. Руки до роботи просилися. Пішов працювати в районне об'єднання «Сільгосптехніка». А ще через рік засумували за сином, полишеним в Андрусіві, у батьків дружини.

Порадилися і переїхали на Україну.

— Жакси? — перепитую його татарською.

— Добре, — чує ствердне українською.

Пишуть листи сестрі і брати, кличуть додому, а він відповідає: звик, люди тут теж хороші.

Вже третій рік Фалахутдін працює шофером у колгоспі імені Леніна Світловодського району. В Андрусіві пройшов курси підвищення кваліфікації і витримав екзамен на посвідчення шофера другого класу. Знає машину, любить за нею доглядати.

— Завжди вона в цього в порядку, — говорять колеги, — кожний гвинтик огляне і підтягне.

Нині Фалахутдін пересів на іншого самоскида. Вирішив спочатку поладити машину, перш за все, двигун. Своїми руками перебрав його. Товариші допомогли порадами і запасними частинами. Тепер впевнений: двигун працюватиме безвідмовно, вантаж доставлятимуться вчасно.

І все ж дороги шофера не вистелені скатертиною. Всяке трапляється. Якось поїхав Хуснутдінов у далеке відрядження за Харків. У дорозі лопнула автокамера. Допомога взаємовиручка. Мчав по магістралі багато грузовиків. Поки розмонтував колесо, то один то другий зупинився, і шофери пилили:

— В чому справа?

— Чим можу допомогти?

Виручили. Вказали потрібну адресу. Ще й до ближньої автоколонни підвезли. Там придбав нову автокамеру. І не лише її, а й знайшов нових друзів, які схвилювали його несподіваним співчуттям.

— Переконали, що люди у всьому Союзі однакові — товариські, добрі, — говорить Фалахутдін.

...Вулицею стежкою спускається босоніж хлопчина до піщаного берега Волги. В руках саморобна вудочка і відерце для улову. Часто було просиджує тут, підслухуючи за поплавком. Колихнеться поплавок — стрепенеться всім тілом і хлопчина, підуть по воді кола — розтягнуться в усмішці губи.

Згадає того малого Фалахутдіна (бо то він сам), коли йде з вудочкою на берег Кременчуцького моря. В той час ловить себе на думці: в Татарії з такою ж теплою згадував би Україну, як на Україні — Татарію. І поруч завжди Василько, синок.

Певний час мені довелося жити і працювати на казахській цілинні. Зустрічав там представників різних національностей, в тому числі і татар. Тепер пеначе знову побував у їх оточенні, коли розмовляв з Фалахутдіном Нізамутдіновим Хуснутдіновим.

— Хуш саубул, — попрощався з ним татарською.

— До побачення. До зустрічі. — відповів він українською.

М. Світловодськ,

В. ТАРАНЕЦЬ.

На мітинг прийшли будівельники й металурги.

НИВА-73

ЯК ВОДИТЬСЯ, коли календар зовсім тоншає, кожен уважно знову і знову перегортає його листки-дні, аналізує, що зроблено, чого досяг, чи виконав задумане.

Безперечно, в повній мірі все це відноситься і до колективу. Спільно ми працюємо, спільно дбаємо про добробут народний

вони разом — комсомольсько-молодіжний колектив молочно-товарної ферми № 2 колгоспу імені Чапаєва. За підсумками ювілейного року вони нагороджені перехідним Червоним прапором ОК ЛКСМУ.

В Добровеличківському районі двадцять сім комсомольсько-молодіжних колективів.

День у день гуркочуть поїзди повз Помічну. Йдуть у всі кінці країни народногосподарські вантажі. Ударною працею зустріла Новий рік і комсомольсько-молодіжна колона локомотивного

проведення Всесоюзних комсомольських зборів. Виступили Петро Ванович, Віктор Воробйов, секретар комсомольської організації Надія Каралакська та інші. Говорили про те, що їх найбільше хвилює: як підвищити надої молока, врожай сільськогосподарських культур, про підготовку техніки, про ті недоліки, які заважають цьому. І як активний результат — створення нової комсомольсько-молодіжної ланки і зобов'язання комсомольців і молоді колгоспу: у наступному, вирішальному році дев'ятої п'ятиріччя виростити на площі 60 гектарів 100-центнерний урожай кукурудзи. До речі, під час зборів в районі створено ще 8 нових комсомольсько-молодіжних механізованих ланок по вирощуванню 100-центнерного врожаю.

Всесоюзні комсомольські збори в більшості організацій пройшли активно, по-діловому. Вони стали ніби своєрідною віхою, коли під час короткого «перепочинку» можна оглянутися на зроблене, підбити підсумки і намітити нові рубіжні наступу на фронті ударної праці. Головний напрямок розмови в колгоспах «Україна», імені Чапаєва, імені XXII з'їзду КПРС та інших — хліборобська турбота про врожай. Врожай наступного року.

...Прийшов до нас Новий рік у світлі і радісні дні святкування 50-річчя утворення РСР. Зустріли ми його за столом всією дружною родиною. А нині приступили до завершення планів третього вирішального року.

І. СЛОБОДЕНКО,
перший секретар Добровеличківського РК ЛКСМУ.

КОЛИ Є ПРИКЛАД

І приємно, коли, підбиваючи підсумки, можна сказати: працювали на совість, нелегкий труд приніс нам задоволення від того, що зроблене потрібне людям, йде на їх благо...

Статистичні зведення, минулого року, які зараз складаються, розповідають сухими колонками цифр. Проти прізвищ колгоспників — надосно, вироблено, здано... І в цілому по колгоспу. А скільки за тими цифрами світанків, зустрінутих в полі, скільки праці, скільки бажання: бути першими, зробити сьогодні більше, ніж вчора. Шанують у нас людей праці. Коли говоримо про здобутки минулого року, називаємо в першу чергу імена передовиків. Марія Дзіна надібрала 4105 кілограмів молока, за 3800, як зобов'язувалась. Уч неї йдуть доярки М. Панченко — 3919 кілограмів, Шайриненко — 3262, М. Ільїних — 3117. Та й інші — теж. Всі

депо Помічної (керівник т. Дунайський). Правда, якщо бути точними, зустріли хлопці 73-й три місяці тому і працювали в рахунок третього року дев'ятої п'ятиріччя. Вони — переможці соціалістичного змагання серед комсомольсько-молодіжних колон транспортів.

На початку січня з'їдуться на свій зліт переможці соцзмагання минулого року. Звичайно, будуть нагороди, грамоти, посмішки, побажання. Та головне — поперед у нас ще напружений, відповідальний рік, — рік ударної праці, комсомольського ентузіазму, молодечого запалю...

ЗГОРДИСТО можемо сказати: вміють наші хлопці і дівчата працювати. Вміють і довести свого, відстояти інтереси колгоспу, свого господарства. Відзначаються, в найкращому слові, бойовистістю. Та й за прикладом далеко ходити не будемо. Була в колгоспі імені Чапаєва під час

Завтра — 5 січня. На календарі — не червоне число. А що воно значить для вас? З цим запитанням наш спеціальний кореспондент звернувся напередодні Нового року, готуючи матеріал для перших номерів, до інженера з «Червоної зірки».

У ДОРΟΣЛОЇ людини завжди безліч країв невідданих справ. А коли десь — два залишається до Нового року — так і хочеться пірнути у незатишну передсвяткову метушню вулиць, стоїти в черзі за ялинками, вибрати подарунок дружині і де-якім чином... Але білий, недоторканий чистий аркуш паперу чекає на першу ледь видиму лінію і забудеться все... Залишиться робота: суперечки, роздуми, обчислення, контури перспектив, таблиці і т. д.

До столу підходить юнак в елегантному костюмі з модною іскравою краваткою, просить глянути на його креслення. Проломіть досить цікаве вирішення конструкції вузла. «Знаєш, через кілька хвилин звільнюся, потім поговоримо...» То в одному, то в іншому кімнаті засталося кульманом приміщення безперервно дзвонить телефон: Крикуненко можна?.. Турбують з серйозних питань виробництва. Інші по дрібницях. Телефон — історична, коли нудьгуєш (згадують тоді, кому б подякувати), коли зайнятий — подібні дзвінки нервують.

А на ватмані лише одна тонка лінія, і клубок хаотичних ліній, думок, різноманітних рішень в голові...

Відділ механізації і верстатобудування на «Червоній зірці», можна сказати, провідний. Але плечі його працівників чимала частина роботи по вдосконаленню виробничих про-

цесів. З усіх його секторів: механізації і автоматизації (керівник Б. О. Смирнов), нестандартного устаткування (керівник Ж. С. Діденко), не останнє місце належить третьому — верстатобудуванню, яким керує молодий інженер Станіслав Крикуненко. Основна діяльність небагатовисловного сектора — просектування верстатів, напівавтоматів та автоматів. Коротше кажучи, кожний такий ватман, що зараз осліплює конструктора білим прямокутником, після того, як він «оживе», стане лідом в цеху — полегшує працю робітників.

Крикуненко, оглядаючи свій «персонал», що розмістився біля робочих місць постійно працює над собою: «Удосконалити б саму роботу конструкторів, а то як і колись весь день на ногах...» І тут же заперечує: «Певно, нічим не заміняти гострого людського розуму і чутливих людських пальців...»

ЗА РОКИ роботи у відділі... До речі — задає, — це ж і «ювілей незабриганий: різнолітнього сім'я, дванадцять років тому він після закінчення Кіровоградського технікуму машинобудування прийшов у відділ. Якось було незвично, чужий чужий дні не вистачало. Не міг організувати свій робочий день, все що з'являлося на папері, здавалося неконкретним, а олівцем видавався легким-легким в руках, званих до солідної ваги.

Перед цим працював Станіслав у цеху механізації слюсарем-монтажником і кожної деталі, пасамперед, викликало в нього чуттєву об'ємну реакцію на дотик, вагу.

І ось білий ватман, олівці і ти сам на сам з своїми ідеями, думками, з своїм небагатим досвідом. Пам'ятає, доручили терміново завдання: розробити креслення до удосконалення вузла сівалки. Працював, стиривав, намагався показати все на що здатний. І раптом пошпани: сівалка застаріла, на виробництві приймається нова модель. І на-

заний з електротехнікою. Здава майже всі екзамени, — один залишився. І одного прекрасного дня читаємо на дошці оголошення: «За наказом Міністерства Факультет розформовується. Бажаючі можуть подати заяви на інші відділи».

КОЛИ відчиняєш двері відділу механізації, здається ступаєш в білу лікарняну залу: некрай-білі неонові світильники, великі креслярські дошки з білими аркушами, білі стіни, білі квадрати неба за віконними рамами і лише, коли очі

ерідне в їх роботі — не різноманітність. Сьогодні ти працюєш для деревообробного цеху, завтра — для кавальсько-пресового, позавтра — для ливарного... Одним це подобається, іншим — ні. Буває, приходять люди, попрацює і шукає спокійнішого життя...

А головне, як зазначають всі, — відділ є доброю школою для початківців. «Ми виховуємо, ставимо на ноги і випускаємо у світ, — з теплотою посміхаючись розповідає Галина Петрівна Коген. — Зараз багато наших працівників в інших конструкторських бюро, на інших заводах, деякі кандидатські захистили...»

Все починається з білого ватману, із задуму, із внутрішньої потреби поліпшити, удосконалити, в кінцевому результаті, — полегшити працю робітників. Зараз приходять цехом і бачать наслідки своєї роботи, відчувають від неї задоволення. Кожен викид — це праця, пошуки. І багато чого залежить від керівника, від його ставлення до людей, знання своєї справи. Станіслав Крикуненко після закінчення КІСМУ прийшов на цю посаду, і повага людей — це найкращий доказ того, що людина на своєму місці. В нього багато обов'язків і до того ж громадські доручення: він профгруппор, лектор товариства «Знання», технінформатор.

У НАЧАЛЬНИКА відділу О. М. Алексеева зібралася невеличка нарада, так би мовити — передпозиторна. Але питання на ній стоять як завжди, хвилюючи, — питання виробництва.

Молодий інженер знову став перед кульманом, чітко упевнений рухи і біле поле почало оживати, розмовляти мовою креслення...

М. СЕМЕНЮК.

М. Кіровоград.

ЛІНІЇ НА БІЛОМУ ПОЛІ

креслені з таким старанним аркуші ватману поділяти в кишені.

— Мені, певно, сна роду написати подібні «фальстарт», — розповідає Станіслав, — була у дитинстві мрія: присвятити своє життя радіотехніці. Взагалі, що зв'язало з радіо-конденсаторами, діодами, опорами і зараз мене не залишає спокійним. Коли в школу ходив, це взагалі була якась «хвороба». Любив слухати ефір. Ніяк якась дивна казка. Сидиш сам в кімнаті і чуєш всю землю... Зіршив поступати в Харківський авіаційний інститут на факультет, зв'я-

заникнуті, починаєш розрізняти кольори.

На багатьох кульманах, невеличкі червоні прапорці: «Тут працює ударник комуністичної праці...» Поруч з досвідченими конструкторами, такими як Галина Петрівна Коген, Галина Миколаївна Машурова, сідати в білу працю молоді. Інженер сьогодні — це людина пасамперед суродована, знаєш свою справу. І від кожного залежить ритм відділу, своєчасне завершення роботи над тим чи іншим удосконаленням. Справ тут багато. Що спо-

Д ОРОГІ ЮНІ ДРУЗІ! Вся країна відзначає знаменну історичну дату — золотий ювілей Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Хвилюючи і радісне свято. Надзвичайним трудом створювалося все те, чим ми зараз сильні, чим ми тепер пишаємося.

Як не радіти тепер, коли бачиш торжество нашої національної політики, торжество ідей Комуністичної партії.

Радість наша ще й в тому, що доля майбутнього — в наших руках. Вам, комсомольцям сімдесятих років, вершити величну будову комунізму і жити в ній.

Нас, як і вас, глибоко схвилювала доповідь Генерального секретаря нашої партії товариша Л. І. Брежнєва на спільному учасництві засіданні ЦК КПРС, Верховної Ради Союзу РСР та Верховної Ради РРФСР, в якій були підбиті підсумки піввікової співдружності націй.

Перед вами, спадкоємцями наших традицій, стоять дуже важливі і складні завдання. Ви вступили в новий 1973-й рік, третій рік дев'ятої п'ятирічки. Про це на засіданні мовилося так: «Наступний рік має особливе значення. Це третій, вирішальний рік п'ятирічки. І зав-

В ІМ'Я ВІТЧИЗНИ

дання полягає в тому, щоб не тільки успішно справитися з основними плановими завданнями майбутнього року, а й значно їх перевиконати, створити необхідний запас на наступні роки».

Отже, завдання — конкретне. Від вас багато в чому залежатиме завершення будівництва Побузького нікелевого комбінату, будівництва нових шкіл, лікарень, житлових будинків і об'єктів промисловості. У ваших руках — доля майбутніх врожаїв.

І ми віримо у ваш ентузіазм, у вашу самовіддану працю, дружбу, єдність.

Тож держайте, творіть в ім'я Радянської Батьківщини!

Ветерани комсомолу Кіровоградщини: П. В. СИДЯК, А. Д. ТАРАН, М. П. ПАНФІЛОВ, О. В. БУРЯНСЬКИЙ, Г. Ф. КОЗЛОВ.

О ЛЯ ШЕПТИКІНА — секретар комсомольської організації колективу — збиралася із стоском газет і журналів на ферму, а тут на порозі з'явився Володя Царуш. Віп на хвилину — сплидяти членські внески. Навіть позсирини немає часу — вирушає в далеку дорогу.

Оля усміхнулася: — А знаєш, завтра тебе чекає приємна повинна. Я була на засіданні прихильних колективу, там ішла мова й про вашу тракторну бригаду, і про тебе говорили багато хороших.

Він розгубився і зніяковів:

ПЕРША ПРЕМІЯ

ІСТОРІЮ БРИГАДИ ДОПИСУЄ ВОЛОДЯ ЦАРУШ

— Про мене?.. Чесно комсомольське — нічого особливого не зробив!

І все-таки в серці блищить чому загадково змемкла Оля і що то за повинна?

Д ОРОГА до Капітанівки, до цукрового заводу, знайома — все різноманітні. Рідний тому, що після десятиріччя Володя тут вирішив не розлучатися із полем. Тут все було йому дороге, тут працювали його батьки, брати, друзі... Закінчив школу механізаторів і певні у сонячній гоні машини. Доручили йому і його товаришів, теж комсомольців, Бориса Буркова МТЗ-50...

Володя любив свій трактор. Він жалібно пізнавав хліборобські таємниці. І ніколи не шкодував для землі — годувальниці своєї праці. Уже в перший рік по всіх показниках зрізнявся із ветеранами. Нині повів свою машину на ферму: возити жом, меляс із заводу, сіно і силос із степу...

І все-таки цікаво: чому загадково змемкла Оля і що то за повинна?

ВІД ВЕТЕРАНІВ Володя знає багато про славу історію своєї тракторної бригади. Шкода, що вола живе в усьому розповідях. От здорово було б, коли б хтось написав її — для тих, хто прийде в бригаду... Та щоб портрети, фотографії механізаторів були, починаючи від першого...

Було в ній колись три трактори, один комбайн, кілька живих, кілька плугів і два десятка борів.

Зараз у бригаді 23 трактори, 12 різних комбайнів, 10 сівалок, 17 культиваторів...

торів... Величезний парк, величезне господарство...

Родило колись тут по 12—15 центнерів пшениці на гектарі, а тепер по 40—50. Навіть у минулому несприятливому році пшениця дала на круг по 30 центнерів з гектара...

Така вже звичка у хлопця: є відома записка — до газети. Своєю першою порадою, свого найближчого друга. Цікаво ж, а як справу у далеких і близьких друзів?

Ного особисто торкнулося звернення механізаторів Кіровоградщини Беретти техніку. Коли бригадир — комуніст Анатолій Кирилович Шевченко зачитував це звернення. Володя думав: «Як багато все нових машин надіслано їм робітничим містом. І як треба Беретти всім той дар. І йому — теж. Беретти, Беретти».

Часті ремонти, передчасно виведені з ладу машини, спрацьовані деталі обертаються втраченими днями, втраченими центнерами.

Є БАГАТО роботи й тепер, але й часу вільного більше. Бригада збиралася, як одини. А Шевченко розпочав із короткого повідомлення:

— На засіданні правління колективу та бюро партійної організації розглядаються питання: про збереження техніки. Я доповів про наші справи з ремонтом. Все йде за графіком... Правління колективу та бюро партійної організації визначило переможців у змаганні за збереження техніки. Першу премію присуджено наймолодшому з нас — Володі Царуш!

— І справделиво! — вагує ветеран бригади Захар Дем'янович Садовський. — Як не є, а хлопець третій рік працює без найменшого ремонту!..

Б ІЛА ДОРОГА, перший сніг, немов у волохатих свитках клену у лісостепу... Сліди зайця, ланцюжок слідів лисця, що побігла мимиквати до скрині.

І думи у Володі. Він знову вліде свій трактор у далекий рейс. «Так он, яка повинна. — І сам суворо екзамеменує себе... На стані і його знаряддя, закріплене за ним... І народжується мрія — коротка була б, якби і четвертий рік без ремонту!..»

М. СТОЯН.

колгосп імені Куйбишева Новомірогородського району.

ЦІКАВІ ДІТЯЧІ ГОЛІВКИ ЗАГЛЯДАЮТЬ ДО ВЕЛИЧЕЗНОЇ ТОРБИННИ ДІДА МОРОЗА: А ЯКІ ПОДАРУНКИ ВІН ПРИНІС?.. ВЕСЕЛО ПОЧАЛИСЯ КАНІКУЛИ У ШКОЛЯРІВ, ДІТЯЧОЮ РАДІСТЮ ПЕРЕПОВНЕНІ НОВОРІЧНІ РАНКИ В ПАЛАЦАХ КУЛЬТУРИ, ДІТЯЧИХ САДКАХ. НА ЗНІМКУ: ЗВІСТІН НОВОГО РОКУ В ДІТЯЧОМУ САДКУ № 11.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

ПОРА МАНДРІВОК

Почалися зимові канікули. Скільки цікавого принесе вона школярам. Багато, хто з вас братиме участь у спортивних змаганнях, візьмуть активну участь в роботі гуртків художньої самодіяльності. Але найбільше, мабуть, поцікавить тим, хто вирушить в туристсько-екскурсійну мандрівку.

Першими в подорож вирушили близько 300 школярів, які 30 грудня цього року з обласного центру вилетіли курсом до Одеси. Тут туристи зробили автобусну екскурсію по місту, побували в каткомбах.

Особливий інтерес школярів-туристів викликають відвідини міста-героя Севастополя, де вони зробили автобусну екскурсію по місту, відвідали панораму і дорому оборони Севастополя, в Соці Кіровоградці побували в музеї Миколи Островського. В Сухумі — на мислі бортпровадильні — комсомольки Надії Куренко. В Ялті наші школярі відвідали музей Антона Павловича Чехова.

За цим маршрутом, але на теплоході «Груші», здійснюють мандрівку 30 школярів гірничого міста Олександрії. Декілька груп пацанівських земляків разом з вчителями побувають в столиці нашої Батьківщини — Москві. Тут вони ознайомляться з містами, зв'язаними з життям і революційною діяльністю Володимира Ілліча Леніна. Ознайомляться з доповідями, з якими московські учасники 50-річчя утворення СРСР.

Понад 500 старшокласників під час зимових канікул в спеціальних туристсько-екскурсійних поїздах з емоцією «Кіровоград» по ставлять магістралі відправлення в дорогу з маршрутом — Кіровоград — Київ — Одеса — Херсон — Миколаїв — Черкаси — Кіровоград.

Перші записки Казань. Тут Кіровоградці зробили автобусну екскурсію по столиці Молдавії. Ознайомляться з тамтешніми перетвореннями, які сталися в житті молдавського народу за роки Радянської влади, оглянуть історичні та культурні пам'ятки.

В Одесі, екскурсанти відвідали музеї: Морського флоту, історико-краєзнавчий, зоологічний, а також державний театр опери і ба-

лету. У Херсоні оглянуть місто, побувають у Каховці, там, де плавлю тому назавжди червоною вершиною. Першою Кіровоградці врандєльський фронт, стоїть свогодня бронзовий «Легендарна танк».

В кожному місті їм чекає багато цікавого і захоплюючого. Біля 1000 уміла із багатьох районів Кіровоградщини в гостях обласного центру, де вони здійснюють екскурсії по місту, побувають на поворітній ялинці, відвідають музично-драматичний театр імені Кропивницького та обласний театр ляльок.

Багато буде організовано подорожей по області. Побувають школярі на хуторі Надія, де ознайомляться з життям і діяльністю Карпенка-Карого, потім в селі Печатівці Компанієвського району у музеї письменника Юрія Яновського, в Рівному Південноукраїнського району, в музеї вилатного українського письменника Івана Кіндратівна Микитенка.

Відвідають школярі Світловодськ, Олександрію. Це тільки невеличкий перелік тих багатьох захоплених, розроблених туристсько-екскурсійними організаціями області, які будуть проведені під час зимових канікул.

В. ТВЕРДОСТУП, голова Кіровоградської обласної ради по туризму і екскурсіях.

РОСТЕ ЛІСОПРОМИСЛОВИЙ КОМПЛЕКС

В Братську на лісопромисловому комплексі прийнято в експлуатацію першу чергу заводу деревинно-хімічного цин-

продувальнією. 20 мільйонів кубічних метрів на рік. Спроектно для виробництва лігні, застосовуваних при об'єднанні кварталів, виготовленні меблів, а також у машинобудуванні, будуть відходи лісопилального і фанерного заводів Братського комплексу.

«ВЕРХОВИНА-4» — НОВИЙ МОПЕД

Львівський мотозавод відправив у магазини першу партію спеціальної продукції — 500 мопедів «Верховина-4». Протягом року їх буде випущено понад 100 тисяч штук. (РАТАУ).

ЗМАГАЮТЬСЯ ПОЛІГРАФІСТИ

Цими днями обласне управління у справах видавництва, поліграфії та книжкової торгівлі разом з обкомом профспілки працівників культури провели обласне змагання поліграфістів районних та міських друкарень під девізом «Кращий по професії».

Ось група лінотипістів, верстальників та друкарів приступили до роботи. Всі працюють зосереджено, уважно. Адже при підбитті підсумків враховуватиметься швидкість роботи, технічні та граматичні помилки, добір шрифтів та лінійок, якість набору, верстки й друку.

За рядковідливими машинами лінотипісти А. Ф. Зеленчук, П. М. Сесін, В. О. Будак з Голованівської, Долинської та Бобринецької районних друкарень. Майстерність і анімація уважності принесли А. Ф. Зеленчуку, П. М. Сесіну успіх.

Змагання закінчено. Члени журі підбивають підсумки. Перше місце серед друкарів зайняв В. А. Хірич (Мала Виска), друге — Л. В. Погорелова (Кіровоградська райдрукарня), третє — Н. А. Романова (Олександрія). Серед верстальників перше місце виборола Н. В. Сауна з Нов-

городківської районної друкарні, друге — Л. І. Шумейко з Компаніївської і третє — Л. В. Табрінна із Знаменської міської друкарні. Серед лінотипістів перше місце завоював А. Ф. Зеленчук з Голованівської, друге — П. М. Сесін з Долинської районної друкарні і третє — З. П. Черненко з Новомиргорода.

Переможці нагороджені грамотами з врученням посвідчень про присвоєння звання «Кращий поліграфіст Кіровоградщини» та цінними подарунками.

Виступаючи після закінчення конкурсу-змагання заступник начальника обласного управління у справах видавництва, поліграфії та книжкової торгівлі Н. Н. Щербина відзначила, що матеріали, зібрані членами журі в ході змагання, будуть уважно вивчені і використані при організації економічного навчання поліграфістів та при розробці заходів щодо наукової організації праці в друкарнях області.

О. ПОЛИЩУК,
начальник редакційно-видавничого відділу облуправління у справах видавництва, поліграфії та книжкової торгівлі.

Михайло РОДИНЧЕНКО

ЄДИНЕ СЛОВО

Є слова молоді —
Сьогоднішні діти,
Є слова золоті,
Що на плитах гранітних,
Є великі слова
Не до зросту — по силі,
Є співучі слова,

І від мудрості снів...
А над ними не сто,
Встало слово єдине:
Ти без нього ніхто,
Слово це — Батьківщина!
Долинський район.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, 4 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 10.15 — Телевізійний спектакль. (М). 11.25 — Прем'єра телевізійного багатосерійного художнього фільму «Пан Самоходик і тампільери». (М). 12.00 — Телевізійне «Ліжнина і її справа». (М). 12.30 — «Музичний календар». (М). 13.00 — «Тваринництво — ударний фронт». (М). 14.50 — Записи з архіву ХХІХ з'їзду КПРС. «Дотримані слова». (Дніпропетровськ). 17.10 — Для дітей. «Веселі ведмежата». Вистава Запорізького театру ляльок. (Запоріжжя). 18.00 — «Тваринництво — ударний фронт». (Харків). 18.30 — Ленінський університет мілліонів. (М). 19.00 — «Музичний салон». (Кіровоград). 19.50 — Художній фільм «Злочини сидять на стадіоні Уельбі». 2 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Нумо,

хлопці». (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 16.15 — Навчальна передача з біології. «Значення еволюційної теорії Ч. Дарвіна». (М). 16.45 — Навчальна передача з літератури. «І. С. Тургенєв». (М). 17.30 — Для школярів. «Юні колекти школи ЦСР». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Для школярів. «Подарунок друзям». (М). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — О. Корнійчук. «В степах України». Вистава. (Львів). В перерві — «На добраніч, діти!» (К). 22.05 — Вечірні новини. (К).

П'ЯТНИЦЯ, 5 СІЧНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 10.15 — «Співає література». (М). 11.15 — Прем'єра телевізійного багатосерійного художнього фільму «Пан Самоходик і тампільери». «Підземний лабіринт». 4 серія. (М). 11.50 — «Шахова школа». (М). 12.20 — «Кінокомедія «Операція «Н» та інші пригоди Шурика». (К). 14.00 — Свято новорічної кліники. (К). 17.00 — «Мелодії моєї Батьківщини». (Львів). 17.30 — «Внесок дослідників». Телеприс. (Дніпропетровськ). 18.00 — Новини. (М). 19.10 — «Світ соціалізму». (М). 18.30 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 19.00 — Фестиваль мис-

ПОРЯД з людськими якостями, як лагідність, ніжність, що притаманні тільки жінкам, їм властиве ще й почуття жалю. До кого б то не було. А особливо — до дітей. Хай своїх чи чужих. Як тільки побачать на дитячих очах слези, так вже й самі мало не плачуть.

— Ну, що ти хочеш, дитинко? На тобі ножка. Тільки тьотю в очко, тить.

І дитячий рот розпинається посмішкою. Тітонькин теж. Аякже. Чим би дитя не бавилось, аби не плакало.

Дитя підрастає. Ось уже з дитини стає «дядина». Але, забачивши заманившу річ, як мале, пускає слези. Іноді так розривається, що й вгамувати важко. Що не давай йому, а воно своє прагнє. І ніхто не застоює його, крім жалісливої тітоньки. Вона йому одразу одне запропонує, друге, а за третім разом обов'язково вгадає.

А от продавець магазину № 1 (м. Кіровоград) Марія Дорохова вже з другого разу розпізнає дитяче бажання. Дивиться ою, як круяться біля вітрини хлопчики. Підшморгуєчи носами, підраховують мідайки. Марія Олександрівна одразу:

— А чого пам, хлопчики? Цукерок чи печива?

Хлопчики червоніють і сором'язливо опускають очі:

— За кого би нас вважаєте? — Ми вже випили з того піку.

— Ага... Розумію, розумію, — мститься вона. — Та якого вам червоного чи білого?

— На якого грошей вистаить, — сиплять їй у жменю гривеньки. А

ЖАЛІСЛИВІ ТІТОНЬКИ

ФЕЙЛЕТОН

замість них сдержують пляшку вина.

І вже ніяких тобі не сліз, ні примхів. Дитина задоволена — тітонька теж. То дорослі можуть нализатись. А дитина? Вона собі побавиться — та й годі. А все ж не плакатиме.

Ось так, дякуючи Дороховій, і побавились семикласники Кіровоградської СШ № 6, що прийшли на уроки п'ятні.

Та виявилось, що задовольнити дитячі примхи ще краще вміє продавець Кіровоградського магазину № 56 А. В. Кушнірова. Вона як

тільки узрела двох підлітків — Валерія Зубкова і Миколу Буріку — зразу зрозуміла: вони пляшкою вина не задовольняться, «Екстра» для них — сямій раз! І тощо вгадала.

Коли ж зайшли Микола Живцький та Олександр Дерунов, вона прикинула вік, манеру розмовляти, походку — дитини, що їм підійде «Рубін». І що ж? В основному вгадала. От тільки перебільшила дозу. Замість півлітра дала пляшку 0,75. Схаменулась, та вже пізно. Сашко був у такому стані, коли море дуже мілке. На радощах хотів покататись на чужому «Москвичі», а пін виявився не тітчиним. І суворі дяді у шпартському надавали Сашкові по руцях. А разом з тим покарали жалісливих тітоньок. Крім вишезгаданих, із м. Олександрії — М. П. Колесник (магазин «Ромашка»), О. П. Бургас (гастроном «Молодіжний»), С. І. Личенко (магазин № 1), З. П. Шулякову (магазин № 54), Н. С. Бузулюк (магазин № 63), Г. С. Гончарук («Ромашка»). Із Маловисківського району — О. П. Антоненко (продавець магазину № 4 Великовисківського сільс/Т), Н. Е. Ткаченко (продавець районного відділу громадського харчування).

В. ЯНИШЕВСЬКИЙ.

ЧОТИРНАДЦЯТЬ РОКІВ РОМАН ПИЛИПОВИЧ ВОВЧУК ПРАЦЮЄ ДИРЕКТОРОМ БУДИНКУ КУЛЬТУРИ В СЕЛІ ТОВТРИ ЗАСТІВНИСЬКОГО РАЙОНУ. СВОЮ ЛЮБОВ ДО ПІСНІ І МУЗИКИ ВІН ПРИЩЕПІВ І ДІТЯМ ЯРОСЛАВУ, ЮРКУ І ГАЛІ. ІХНІ МАТИ — КОЛГОСПІСНИЦІ ГАННА СЕМЕНІВНА ТЕЖ БЕРЕ УЧАСТЬ У ХУДОЖІНІ САМОДІЯЛЬНОСТІ. НЕЩОДАВНО ЇМ АПЛОДУВАЛА СТОЛИЦЯ, МІЛІОНІ ТЕЛЕГЛЯДАЧІ РЕСПУБЛІКИ.

На фот.: виступає сім'я Вовчуків. Зліва направо — ГАННА СЕМЕНІВНА, ГАЛЯ, ЮРКО, ЯРОСЛАВ І РОМАН ПИЛИПОВИЧ ВОВЧУК виконують пісню А. Пашкевича на слова В. Симоненка «Синю».

Фото І. СВЕРИДИ.

СІМЕЙНИЙ ХОР

ПОГОДА

Вдень 4 січня по території області і місту Кіровограду передбачається малохмарна погода, ранком туман. Вітер південно-західний, 5-9 м/сек. Температура повітря 2-6, по місту 3-5 градусів тепла.

5-6 січня — хмарна з проясненнями погода, місцями туман, слабка мряка. Вітер південно-західний, слабкий до помірного. Температура повітря вночі 3-8 градусів морозу, вдень 2-7 градусів тепла.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАВЧАЛЬНО-КУРСОВИЙ КОМБІНАТ ТРЕСТУ «ДНІПРОЕКСКАВАЦІЯ»

у січні 1973 року проводить набір робітників на курси з відривом від виробництва по професії трубоукладачі залізобетонних промислових труб.

Трубоукладачі — це люди відважної професії, робота їх зв'язана із спорудженням висотних будівель механізованим способом.

На курси приймаються юнаки віком від 20 до 30 років з освітою не нижче семи класів.

Строк навчання шість місяців.

Зарховані на курси забезпечуються стипендією в розмірі 76 карбованців і безплатним гуртожитком.

Ті, хто закінчить курси, направляються на роботу в організації тресту «Укрважспецзаїзобетонбуд» комбінату «Укрважспецбуд», що знаходиться на території України, де їм гарантуються гуртожиток а наступним забезпеченням житловою площею, робота по спеціальності і висока заробітна плата.

За довідками звертатися на адресу: м. Дніпропетровськ, вул. Юрія Савченка, 97, навчально-курсовий комбінат. Телефон 42-36-01.

В м. Кіровограді — вул. Сєвастопольська, 9, учбовий комбінат тресту «Кіровоградбуд». Іхати автобусами №№ 14, 15 до зупинки «Сєвастопольська», № 20 до зупинки «Буд-деталь».

За довідками звертатися до уповноваженого по прийому з 9 до 18 годни.

ДИРЕКЦІЯ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-35.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«Молодой коммунар», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.